

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om luftfart.

Fremsat den 18. februar 1966 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I lov nr. 252 af 10. juni 1960 om luftfart foretages følgende ændringer:

1. § 44 affattes således:

„**§ 44.** Når det er nødvendigt af hensyn til luftfartøjets sikkerhed eller for at beskytte personer eller gods ombord eller for at opretholde orden og lydighed ombord, kan luftfartøjschefen iværksætte forholdsregler, herunder anvende magt, i det omfang, det efter omstændighederne kan anses for forvarligt.

Stk. 2. Besætningsmedlemmerne skal uden opfordring yde luftfartøjschefen hjælp. Efter opfordring fra luftfartøjschefen kan også passagererne yde hjælp.

Stk. 3. Når det er påtrængende nødvendigt af hensyn til luftfartøjets sikkerhed eller for at beskytte personer eller gods ombord, kan besætningsmedlemmer og passagerer uden opfordring fra luftfartøjschefen iværksætte forebyggende forholdsregler, herunder anvende magt, i det omfang, det efter omstændighederne kan anses for forvarligt.“

2. § 45, stk. 2 og 3, udgår og erstattes af:

„*Stk. 2.* Luftfartøjschefen skal så vidt muligt sørge for, at den skyldige ikke undviger, og kan om fornødent tage ham i forvaring. Medmindre den skyldige samtykker i at fortsætte rejsen under forvaring, må forvaringen kun vedvare, indtil han kan overleveres til politiet i Danmark eller til vedkommende myndighed uden for riget.

Min. f. off. arb. jour. nr. G 22-10-55

Stk. 3. Genstande, som må antages at have betydning som bevismidler, kan tages i forvaring af luftfartøjschefen. Luftfartøjschefen skal give politiet eller den i stk. 2 nævnte myndighed de fornødne oplysninger om lovovertrædelsen og overgive de bevismidler, som er taget i forvaring.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 44, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.“

3. § 92, stk. 1 c), affattes således:

„c) at befordringen kan være underkastet Warszawa-Konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at konventionen eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for personskade og for tab af eller skade på rejsegods.“

4. § 93, stk. 1 c), affattes således:

„c) at befordringen kan være underkastet Warszawa-Konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at denne konvention eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for tab af eller skade på rejsegods.“

5. § 97 c), affattes således:

„c) at befordringen kan være underkastet Warszawa-Konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at denne konvention eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for tab af eller skade på gods.“

6. Efter § 119 indsættes:

„*Befordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen.*